

Kedves beszédekkel folytat mulattságot,
Neveli, tiszteli a' szép pajtáságot.

Étel után mindgyárt pipára szüksége
Ne legyen pipásnak, mert keferüése
Jó nyált ki - vetteti főző mestersege,
Romlik a' gyomornak attól egészsége.

Ha beteg a' gyomor, több tag - is a' léfzen,
Mert jó concoctiót a' gyomor nem téfzen,
Honnan a' bádjadtság testen erőt véfzen,
El - fogy erejéből a' pipás egészszen.

Két órát szükséges étel után vetni,
Azután a' pipát így kézben vehetni,
E' képp' a' pipázást hatzonnal tehetni,
De jó reggel ezzel bátrabban élhetni.

Pipázás után jó meg - mostni a' szádat,
Szép tisztán tartani szagától magadat,
Jó helyre tenni heverő pipádat,
Azután követni hiven a' munkádat.

Ha már a' dohány jó, pipa - is jó legyen,
Minden a' ki pipás magának jót végyen,
Alkalmatlanságot senkinek ne tégyen,
Sok nem szereti ha füst orrában mégyen.

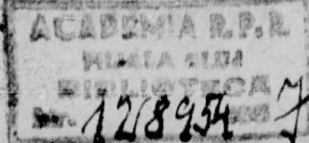
Ki szereti papját, ki tzipra palástját,
Ki módos piksisét, ki nyalka pipáját,
Ez a' dohány porral orrának a' likját,
Más mulatja meleg füstével a' száját,

Jó dohány jó pora orr' tisztulására,
A' bő nedveségnek ki - gyomlálására,
Főnek, szemnek szolgál ez újítására,
Az álomnak szemről van el - hajtásáról.

Szép módjával kell e' port - is tobákolni,
Nem jó gyakran ezzel az orrt abrakolni,
Főnek, szemnek, orrnak fájást fog okolni,
Tsak hébe - hóba jó néha szipákolni.

Lád' dohányal élnek Hertzegek, Királyok,
Nagy Urak, Deákok, Papok, és páfztorok,
Szabók, Tífzmadziák, Katonák, parasztok,
Azt vallják mindnyájan Dóhány mulattságok.
Áldott Fű! óh légy tehát örökké áldott!

V E G E

PALINODIA TRISTIS HUNGARIAE.

Az - az:

maga gyámoltalanságán kefergő,
és abban a' Kardos Griffnek szárnya
alá folyamodó

NYMPHA,

A' - mellyel

Magyar - Országnek mostani állapotját
éldázá, és azt a' Méltóságos Gróf ESZ-
ERHÁZY PAL Urnak azon Magyar-
ország' Palatinussának, Kunok' és Jászok'
Birájának, N. Sopron, Pest, Pilis és Solt-Vár-
megyéknek Fő-Ispánjának,

A' Felséges LEOPOLD Tsászar és Koronás
Király Urunk ö Felsége' Titkos-Taná-
nak, Komornyikjának, és Magyar Ország-
nak Hely-tartójának, s a' t. mint Kegyel-
mes Urának alázatosan ajánlja

Nemes Gömör Vármegyének a' most itt lé-
vő Ország gyűlésére küldetett egyik Követe

GYÖNGYÖSI ISTVÁN.

B U D Á N

Nyomtattatott Landerer Katalin' betűivel, 1789. ÉGt.

Gryphus Eszterhazinus.

*Strictum Semi-Leo gladium quare erigit Ales;
Et tenet ille suas ungue premente Rosas?
Est Rosa carus Honos, Gladius defensor Honoris;
Proque hoc excubias hic Vigil Ales agit.*

DEDICATORIA.

Kegyelmes Uram! Régi Magyar-mondás: A' vén hegedüs-is minden nap egy-egy nótát felejt, és a'-mit von, azt - is hibáson vonja. Kihez képezt az idös Poéta sem szökdétseltetheti olly kényes lábakon a' verseket, mint a' gyermekdéd Apolló: a' más dolgokban foglaltoskodó Elme sem leleményeskedhetik úgy a' Parnassus titkaiban, mint a' kiknek egyéb dolgok nintsen. Következendöképen én sem lehetek most azokban olly furtsa, mint annakelőtte: Borostyánt sem tudok most ott szaggatni, az hol akkor Lauruságakat-is szegdelhettem. Mindazonáltal így-is, hogy sem mint a' vén Hegedüs' szokását, inkább igyekezem követnem a' jó vén Lónak természetét, a'-miképen az, ha meg-nem eheti is elegendő-képen abrakát, de meg-röhögi még is azt, és a'-mint lehet faldoklya is azt, hogy azzal régi jó természetiről többire elégtelenségében-is jelt adjon. Hasonlóképen bennem - is a' Nagyságod' Palatinusi új Méltóságán örvendező mások' verseinek előttem - való pálolására fel-forván annak a' vérnek még meg-lévö tseppetskéje, a' mellyet a' Medusa

vérével egyeledett Pégásus forrásából az
 ifjabb esztendőben hörpentetem vala ;
 nem lehetett meg-türnöm , hogy annak
 ingerléséből még egyszer a' vers-íráshoz
 ne kezdtem volna ; ha azt tsak úgy esik-is
 meg-szagolnom, a' mint az agg Lónak az
 abrakot, és a'-mit azon-közben egyszer-is
 mászor is szedegethettem, a'-míg az
 Ország'-Házánál lévő Gyűlésekben egyéb
 dolgokra kellett elmémet fordítanom , azt
 én is Nagyságod' Méltóságához képest
 Személye eleibe botsátom, a'-mellyel ha ké-
 söbben találtam fel-serkenni másoknál ,
 annyiban mindazáltal nem vagyok utólsó,
 hogy azok idegen Nyelvek-béli Írásokkal,
 én pedig Magyar Versekkel örvendezek
 a' régen kívánt Magyar Palatinusi új
 Méltóságának. Mellyet is érdemetlen szol-
 gájától méitőztatsék jó néven, és azon ver-
 sekben maga' gyámoltalanságán sirankozó
 Nympha' igyét-is szivére úgy venni, hogy
 a'-melly Griffnek szárnya alá folyamodott,
 ottan kívánt nyugodalmot vehessen magá-
 nak azon Nympha. Mellyel pedig ajánlom
 én-is magamat a' Nagyságod' Kegyelmejsé-
 gében nagy alázatojsággal, és maradok
 ezekkel, Nagyságodnak leg-kisfebbik alá-
 zatos szolgája

GYÖNGYÖSI ISTVÁN.

A'-mint szöke vize le-foly a' *Dundának*,
 Nagy jajja hallatik egy árva *Nymphának*,
 Vélhetem ezt lenni *Didó'* siralmának,
 Töle el-válásán *Anchises'* Fiának.

2. Avagy a' bús *Tbysbe* *Pyrámust* siratja,
 Vérében fetregő testét ápolgatja,
 Kiért éltét ő-is ottan el-fogyatja,
 'S igaz szeretetit azzal meg-mutatja.

3. Itélhettem azt-is *Phyllis* siránkozik,
 A' kedves *Démophon* hogy töle változik,
 Sok esküvésében annak tsalatkozik,
 Azért meg-emészto' búra botsátkozik.

4. Vagy *Venus* kesereg *Adonist* óhajtván,
 Azt, hogy vadásztában vad kan el-szaggatván:
 Vagy a' *Galathéa* szép *Acist* jajgatván,
 Gonosz *Polyphemus* ezt rútúl el-rontván.

5. Avagy *Caunus* után indult szerelmében,
 Hogy kedve nem telhet kívánt örömében,
Biblis jajgat, hal, 's vész képtelen rúzában,
 Vé-re el-is fogyván könyve' sok vizében.

6. Vagy nagyobb voltaért hatható jajjának,
 Nem de vélhetem-é inkább *Hecubának*,
 Hogy nagy veszedelmét siratja *Trojának*,
 Hol édes gyermeki, 's *Ura* el-halának.

A 3

7. Két.

7. Kétséges volt elmém erről, ki leheffen?
Hogy azért felőle bizonyost leheffen,
Indúlnak lábaim a' felé tsendeffen,
A'-honnán a' szó jó olyan keserveffen.

8. A' mint mendegelek útamat újítva,
Vigyázó szememet jobb-kézre fordítva:
Látok egy dombotskát zöldel bé-borítva,
S duplázott Keresztet azon fel-állítva.

9. Mellynek szép mezőség fekszik ellenében
A'-kit egy folyó víz mos által-mentében:
A'-mint a' Kereszt áll a' Domb' tetejében,
A' jajgató *Nympha* ott ül keserveben.

10. Jajját nagy sirással most-is szaporítja,
Ortzáján le-tsorgó könyveit újítja:
Mellyen a' vig nap-is magát szomorítja,
És mosolygó tényét homályba borítja.

11. Gondolván majd el-fogy mint *Biblis*
könyvében,
Vagy *Echo* ként mint kő el-száradt testében,
Ha orvos nem éri illy szorúlt igyében:
(Mellyet n'-ki nem szán, értz lakik szívében)

12. Tudom már ki legyen meg-esmért je-
léről,

Könyves panaszszának bizonyos helyéről.
Feje felett álió kettős Keresztéről:
Nem kell értekezni tovább a' nevéről.

13. Fejét gyászoló fátyol' rongya kerítette,
Bánatos ortzáját búra eresztette,
Bal-kezére hajlott nyakát görbítette,
Le-tsüggő jobb-kezét a' térdére tette.

14. Szomorú homályal felhőzik homloka:
Zapor folya szemét, kesereg ajaka.

Mint

Mint hervadt tulipán, le-tsüggött a' nyaka:
Van egész személyén szomorú éjtszaka.

15. A' keserves *Nympha*, illy szoros ügyében
A'-mint bírja magát fogyott erejében,
Újjabb árt indítván könyvező szemében,
Illy szókra kell végre jajos beszédében:

16. Van-é még valaki az én bal sorsomban,
A'-ki segíteni kívánna dolgomban?
Vagy henyélő szemmel néz minden azomban,
A'-mig végső veszéjt rántanak nyakamban.

17. Te édes Anyádhöz-való szerelmedben,
Ha kinek egy kis jó vér forr még szívedben,
Olly mód, hogy segíthess, ha nints-is ked-
vedben,

Méltó panaszimat vedd még-is füledben.

18. Én ama' szép *Háza*, a' ki mindenekkel,
Mint a' bimbós Tavas illatos fűvekkél,
Vagy a' kaszálos Nyár, szép búza-szemekkel,
Bövölködtem, voltam híres-is ezekkel.

19. Minden jók meg-voltak bennem azok
egyben,
Kiket másutt lelni külömb-külobb helyben:
Az egész *Európa* gyűlt volt itt egy kertben,
A'-mit ott találni mind meg-lévén ebben.

20. Híres gyakorlása minden-féle *Arsnak*,
Gyakor köszörűje a' fegyveres *Mársnak*,
Mind feje 's mind keze sífakos *Palásnak*:
Sokat lelt volna itt Nagy *Sándor*-is társnak.

21. Mind *Sagum*'s mind *Toga* illetett sokakra,
Törvény a' kezekben: Kard az oldalakra;
Kiknek óltalmával vigyázván magokra,
Nem tódúlt annyi kár örzött határookra.

A 4

22. Nem-

22. Nemzetem mezőmre kemény *Scipiókat*;
Az honn maradásra tanátsos *Catókat*;
Perre 's Törvényekre nyelves *Cicerókat*,
Másokat-is, minden szűkségre valókat.

23. Ha dűlni találtak néha *Triumfusim*,
A'kik fel áliattak, voltak *Fábiusim*,
Éltemért élteket adó *Curtiusim*,
Kik fejembe tették újonnan *Laurusim*.

24. Másod' *Róma* valék erős férfiakból,
Es olly mint *Athénás*, okos tanátsokból,
Nem voltak vitézbec a' *Trójaiakból*,
Mint hajdan a' tőlem származott *Fiakból*.

25. A' Nemes erköltsnek nevelő *Dajkája*,
A' szép vitézségnek voltam *Oskolája*,
Hogy mint az aranynak *Lydius* próbája,
Meg-visgálták, kinek mire áll a' szája.

26. Valék akkor méltán sokaknak félelme,
Nem tsak én magamnak, másnak-is védelme,
Sok népekre hajtván kardom' győzedelme,
Tárházamnak-is jött bőven jóvedelme.

27. Ki a' bődlog idön *Dárius'* kintsevel,
Görögöket rontó *Heñtor* erejével,
Hires *Juliusnak* sok győzedelmével,
Ditsekedtem 's *Sándor'* jó szerentséjével.

28. Rakott Tárházaim kintses *Indiával*:
Asztagos mezeim bő *Siciliával*:
Gazdag öltözetim tzipra *Lyriával*:
Boromnak bősege ér vala *Cretával*.

29. De nézd jobb forsomnak balra fordulását
Protheust követő szerentsém' múlását,
A' felsőbb részéről láb alá-húllását,
Mondhatom *Cyrusnak* *Iruszá* válását!

30. Ból-

30. Bődlog mi-vóltomból im' mire jutottam.
El-dűltek oszlopim kikhez támaszkodtam,
Fiaim mostohák, tőlök el-hagyattam,
Nintsen kihez bíznom, árvául maradtam.

31. Országokat bíró régi fegyveremnek,
Kivel ragyogtattam szép fényét híremnek,
Ki-hajlott az éle, 's ereje kezemnek
Lankadt, 's bátorsága el esett szívemnek.

32. Szép bővölködésem jutott rút szűkségre
Kedven élt világom kedv' rontó inségre:
Hasznos nyereiségem káros vesztegségre.
Kintses gazdagságom pusztás szegénységre.

33. Vigafságom gyászra, romlása épségem:
Adózó *Porságra* szabad Nemességem:
Igy homályosodott régi fényességem,
Bövül pedig most is naponként inségem,

34. A'-mellynek terhével küzködöm ele-
get,

De nem bírom tovább, majdan el-veszteget,
Nem győzhet magános erő sok sereget,
Herculeffel tartja *Atlás-is* az Eget.

35. Meg-vallom régen-is volt sok nehéz-
ségem,

Sokszor támadt innét 's túl-is ellenségem,
De akkori erőm volt olly segítségem,
A'-melly nem engedte fogyni reménységem.

36. Ha akkor valami Özlöpöm el-esett,
Vólt, a'-ki a' helyett mindjárt mást keresett,
Es a'-honnét holmi veszedelmem esett,
Onnét minden ártó ág-bogár le-nyesett.

37. Forogván sok-féle ellenség' kezében,
Éltem a' *fasnak-is* némellykor körmében.

A 5

Néha

Néha tollaimat tépte-is mérgében,
De hogy épen rontson, nem vólt erejében.

38. Vólt olly, szorongatni a'ki nem engedett
Fel-támadt mellettem 's meg-is verekedett,
Körme közül ki-vont, él'tem menekedett,
A' Sas mint én fokszor bővebben szenvedett.

39. A' Hóldnak szarva-is reám gyakran öklelt,
De az-is fok viszsa-tsapó ellenzést lelt.
Mert vólt ellene-is ki mellettem fel-kelt.
'S az ő sértésénél rajta nagyobbat szelt.

40. Forgatott fegyvere több ellenségnek-is,
Euxinum 's *Adria* nagy Tengereknek-is,
De tompúlt fegyvere rajtam ezeknek-is,
Két annyit vesztettek, néha ha nyertek-is.

41. Most mint árva madár a'ki magán szakadt
'S bújdosási után az ágon fel-akadt,
Verődéli között ereje el-lankadt
Vész, ha nem óldatik lába-tartó lakat.

42. Úgy vajúszom én-is közel a' halálhoz,
Ha senki nem tekint el-fordításához,
Nyakamon a' veszély húz a' vég órához,
Életemnek szintén el-fogyatásához.

43. Vólnátok ugyan még, kik segíthetnétek,
Ha mind nem, rész szorént fel-építhetnétek,
Oszlott kezeteket ha őszve-szednétek,
'S védelmezésemben egyet értenétek.

44. Barátság 's egyesség tart minden dol-
gokat,
A' viszszakodó párt el-rontja azokat;
Mikor a' lakofok jól értik magokat,
Akkor folya bóldog idő Országokat.

45. De

45. De a'hol viszszát von az egyenetlenség,
Fogyató veszélyben van ott az egyesség:
Igy rongyol engem-is el a' nagy irigység,
Melly miatt el-fogyat majd a' gondos inség.
46. Tovább ír vala még, tsak hogy azon
közben

Nagy zúgás indulván kelle hagyni félben,
Véltem, hogy *Icarus* vólna le-esésben,
Avagy *Ganimédés* vitetnék az égben.

47. Alig nézhették-fel, hogy már el-érkezett
Mint hogy szárnyaival sebeffen evezett,
Meg-állt ott, a'-hol a' *Nympha* könyvezett,
'S mosolygó ortzával foga véle kezét.

48. Bokája, fűkja fűzervén szárnyakkal,
Kézi páltzája-is fonatván kígyókkal,
Esmérem ki légyen már ez-is azokkal,
Ki a' líró *Nymphát* biztatja illy szókkal:

49. Meg haladott az Ég könyves panaszodra
Safos Jupiter-is tért kívánságodra,
'S engemet botsátott vigasztalásodra,
Hogy kívánt fényt virraízt szomorú napodra.
50. Most olly gyámolt rendelt igyed' védel-
mére,

A'-ki nem idegen, de Nemzedet' vére:
Nem-is kellett bizni azt egyéb kezére;
Hanem a'-ki érzi és vészi szívére.

51. Mindjárt itt lész'az-is *Tzimeres Griffével*,
Fel-tészi éretted éltét mindenével,
Nem gondol hasznodért ontandó vérével,
Mint régen *Curtius Romáért* éltevel.

52. A' vigyázó *Griff*-is, melly áll *Tzimerében*,
Azért tart ki-rántott kardot a' kezében,
Ho-

Hogy a'-melly rósákat vett bal tenyerében,
Ne engedje másnak vesztegetésében.

53. A'Rósa nem példáz mást, hanem tégedet,
Gyakor tövisek közt sértődött igyedet,
Piros vért eresztő sok-féle sebedet,
A'-mellyek el-vették régi jó kedvedet.

54. De minthogy a' Griff vont már kardot
melletted,
Ne féltsed igyedet, mint eddig féltetted
Ha mi veszély kereng tovább körülletted,
Ki-száll ez az ellen, 's meg felel éretted.

55. Nem csak hon, de kinn-is okosult ér-
telem,
Józán ész, ért tanáts, vigyázó figyelem,
Egyaránt mértéklett büntetés 's kegyelem,
Az holott keménység, hol kell engedelem.

56. Látás, hallás, egyéb dolgokban forgással
Mind két szerentsének izot kostolással,
'S azokban nagy szíve meg-nem változással,
Jó hír 's név felöle kedves hangozással.

57. Igaz hazai vér, 's abban forgó készség,
Viselet dolgaiért méltó érdemesség,
Mind kézzel mind fõvel kerelte ditsõség,
'S más számlálhatatlan jókból álló bõség.

58. Szolgált ez eddig is neked nagy hûséggel
Volt melletted fûles 's szemes serénységgel,
Sokat látott, hallott 's tanult bõltseiséggel,
A'-kikkel elméjét fûzte nagy bõvséggel.

59. Ezután annál-is több jót télzen veled,
El-fordítja minden veszedelmes szeled,
Vig tavaszra hozza mostani mord teled.
E' gyászna-is szennyét tovább nem viseled.

60. Van

60. Van *Sagum* van *Toga* ennek Tárházát an
Törvény 's fegyver illik egyaránt n arkában,
Van ahoz érték is, melly nélkül hiában
Nagyot indítani a' Haza' dolgáb n.

61. Oda érték, elme, 's erõ kívántatik,
Hol a' gyõzedelme pálma plántaltatik,
Mellynek földé gyakran vérrel ásztattatik,
Henyének a' pedig soha nem adatik.

62. Ugyan is Temploma a' szép ditsõségnek,
Kire a' nagy szívek gerjedezve égnek,
Nints kenyér-mezejen valamely vérségnek,
'S kedven szellõztetõ árnyékos zõldségnek.

63. De lábat fárasztó magas kö-szálakon.
Hová nem járhatni gyenge virágokon,
Hanem test' szaggató tövises gazokon,
A'-hol veríték-is gördül a' homlokon.

64. El-ér az oda-is fegyveres Griffével,
Annak szárnyan járó szíves készségével,
Szemben-is már száll'ni ott ellenségével,
'S éretted kûszkõdni tellyes erejével.

65. Végy azért jó kedvet szomorú igyedbõl,
Torold el könyvedet, melly árad szemedbõl,
Fel-derül már napod elõbbi ködõdbõl,
Vetkezõdj rongyollott gyászos köntõsõdbõl.

66. Egyenesül ága hajlott *Keresztednek*,
Kit görbített vala túllya nagy terhednek,
Zavara-is tisztul nagy folyó-vizednek,
A'-kit bövit vala árja sok könyvednek.

67. Meg-épül mezõd is szokott termésével
Telik Falú 's Város viszszajött népével,
Jár a' kereskedõ meg-maradt pénzével,
Nevelvén értékét annak eszkõzével.

68. Ceres-

68. Ceres-is fel-vészi el-vetett sarlóját,
Sűrű keresztekkel rakatja tarlóját,
Arachna íem henyél, fel-fogja varróját,
Tityrus-is bőven nyomtatja túróját.

69. *Pán*-is meg-tért göblyét bizvást legelteti,
'S annak hasznából pénzt bővítgeti,
Szöleit *Bachus* is szépen mivelteti,
Azokból kádjaik bő borral tölteti.

70. A' szép *Arsokna*-is meg-lész Oskolája,
Mars játékjának-is kezdetik pallyája,
Találtatik foknak mind eszes szablyája,
'S mind azokért méltán jutandó pálmája.

71. Új *Scipió Cató*, 's más-is nevedik,
Kik által határod megint szélesedik,
Aranyod 's ezüstöd jobban bővelkedik,
Laurussal fejed-is szépen ékeledik.

72. Kötött lábaidnak meg-szabadúl tántza,
Szokatlan igának nem szorit vas lántza,
Simúl ortzádnek-is meg-töpödült rántza,
Mas szépségednek is meg újul zomántza.

73. A' farkán álló *Griff* ki-húzott kardjával,
Oltalmazván téged' *Attyai* gondjával,
Mind *Arsra* 's mind *Mársra* egyenlő fontjával,
Meg-tart szárnya alatt igen szép módjával.

74. Emelkedjel azért és békély kezéhez,
Ajánljad magadat gondviseeléséhez,
Hidjed, hogy fájdalmad bé-hatott szívéhez,
És úgy tekint ahoz mint maga sebéhez.

75. Érkezik azok közt a' *Griff*-is kardjával,
Gyorsan-is jöhetett ki-terültt szárnyával,
Köszönté a' *Követ* a' *Nympha* szavával,
Mert a' csak alig bírt akkor-is magával.

76. El-

76. El-nyomaták vólt terhí súlyos keservének
Ki alatt kevés jót reménylt már fejének,
De el-érkezésén óhajtott *Griff*-ének,
Meg-újula megint reménye szívének.

77. Melléje közelget, fel-kezd emelni,
Óhajtott oszlopát szívesen nevelni,
Fel-is kél 's láttatik kedvesen felelni,
És azt azon-közben által-is ölelni.

78. Mondván: nem újítom tovább panaszimat
Mert tudom másként-is nem kétlem dolgomat,
Hanem szép reményem úgy vífeld gondomat,
Hogy nagyobb siralom ne érje napomat.

79. Felel amaz: Úgy hidd' nagy szeretetemet,
Fel-tésem éretted kedves életemet,
Minden javaimmal végső tsepp véretem,
Mellyre bizonyágúl hívom lstenemet.

80. Örül szíve szerént a' *Követ* ezeknek,
Ő pedig kívánván minden jót igyének,
Kedves délre jutást hanyatlott fényének,
'S kívánatos véget kezdett örömeinek.

81. Szárnyára kél osztán kigyós veszszejé-
vel,

Szaporán-is mégyen annak erejével,
Valamellyre fordul e' dolog' hírével,
Vigasztal fokakat 's biztat örömeivel.

82. Minden erdők, völgyek kezdnek víg
zendülést,

Orion's *Amphion* tartnak kedves gyülest,
Ki lantját pengeti, ki kezd hegedülést,
Ki lantol, ki sipol, ki téizen örülést.

83. *Triton*-is fel-fúttá dagadott pofáját,
Igen harsogatja görbe trombitáját,
Ének-